

Trang thơ

Một thoáng Hương Sơn

ĐÀO LIÊN

Xuôi dòng suối Yến rời bến Đục
Thấp thoáng đến Trinh nhập cảnh tiên
Tiếng mõ Thiên Trù noi cửa Phật
Hang động Hương Sơn giấc mộng thiền

Thuyền giấy

HOA SƠN

Trôi đi
trôi đi
ta thả trôi ngò vục
một buổi chiều gió tiễn đưa nhau
hơi linh hồn buồn đau nhập nhoà màu trắng
sững ngón mềm
đêm cuối đông mùa cải chia cánh bướm

trôi nào
trôi nào
con thuyền em gặp từ trang vở, trang thư...
buồn lo rấm rứt
những dòng chữ ướt nhòe bất giác
khuốc từ lý lẽ dòng trôi

thuyền giấy không đời
bóng đỏ chèo vãng trắng chưa kịp khuyết
con thuyền không ra biển
chìm bởi câu hò nặng bóng dưới lòng sông.

Tuyết đầu mùa

NIKOLAI SIDORENKO

Tuyết là kẻ đầu tiên, sớm nhất
Vốn chỉ quen với bình lặng mà thôi,
Tuyết chưa từng một lần gặp mặt
Với những vạt rừng, đồng ruộng, sông ngòi.
Tuyết chỉ vừa chạm đất đầy thôi -
Đã có mặt ở khắp nơi náo nức,
Trên tầng cao tuyết ngủ say, nay thức...
Tuyết vẫn đầu tiên, mới mẻ còn vì
Trong băng giá, ban mai, đón nhận
Không phải vết xe tăng hằn lại trên đường,
Mà dấu những bước chân với vội
Của anh, của em, đều đặn, bình yên.

Nhờ có tuyết cây dường như cao hơn,
Nhờ có tuyết cầu thêm phần chói vói,
Khói xanh hơn trên mái nhà xa vợi,
Em trẻ hơn và cũng đẹp hơn.
Những vạt rừng, buổi sớm, sườn non,
Mặt suối trong, nụ cười, lối nhỏ,
Về thanh bình, và tầm nhìn ta đó -
Tất cả đều soi trong tuyết đầu mùa.
Ta bước đi, tuyết trắng, vờn quanh,
Thật dung dị cái niềm vui trần tục.
Em muốn hát gì, làm chi mặc sức
Nhưng đừng làm dở tuyết trắng đầu mùa.

